

дини до срока тръговцу Б ся отворила работа, та си поискълъ пары-ты отъ А, кой-то му бронилъ 6424 грош, по отбивъ 6% . Тръговецъ А колко е былъ длъженъ да заплатъ въ срока? — Отг. 7300 гр.

17. Тръговецъ ся задлъжилъ да заплати единъ капиталъ заимодавцу слѣдъ 1 год. и 3 мѣсяци. Като му заплатилъ всиъкъ длъгъ прѣди 10 мѣс. до срока, той му отбилъ $165\frac{3}{5}$ гр. по $4\frac{1}{2}\%$. Колко гр. е былъ длъженъ? — Отг. 4416 гроши.

ПРАВИЛО ЗА ВРѢМЯ НА СРОЧНО ИСПЛАЩАНIE.

191. Това правило ся употреблява най-много въ тръговски работи. Тръговци-ти често купуватъ стокъ на вѣръ (кредитъ), и, спротивъ продаждбѣ-тѣ или печалѣ-тѣ, кои-то ся надѣяятъ, че щѣтъ да имѣтъ прѣзъ годинѣ-тѣ или въ повече врѣмѧ, договарятъ ся съ заимодавци-ты да исплащатъ длъговети си въ различни срокове. Нѣ случватъ ся много обстоятелства, сгодни да ся измѣни врѣмѧ-то за исплащаніе, оттова тръговци-ти ся съглашаватъ да правятъ нѣкои платки по-рано, а пакъ други по-късно, нѣ все пакъ така, чо-то възнагражданіе-то да бѣде и отъ двѣ-тѣ страни, т. е., чо-то и заимодавецъ-ть и длъжникъ-ть да не бы изгубили отъ това.

Правило за врѣмѧ има за прѣдѣлъ да опре-дѣлява нови срокове за исплатѣ на длъгъ общѣ или само окончательнѣ. То ся основава на това начяло, че, при какви-да-было равни обстоятелства, пары доносятъ печалѣ томува, въ чи-то рѣцѣ ши сѫ: съразмѣрно съ тѣхно-то количество и врѣмѧ-то; на примѣръ, че 100 гроши въ 4 мѣсяца доносятъ тѣкъ-вѣ сѫщѣ печалѣ, каквѣ-то 400 гроши въ 1 мѣсяцъ.

Примѣръ. Тръговецъ купилъ стокъ на вѣръ за 10500 гроши, и обѣщалъ ся да исплати $\frac{1}{4}$ отъ пары-ты